Voința Poporului

ORGAN AL „FASCHEI NAȚIONALE ROMÂNE"

ABONAMENTUL
Pe un an 160 Lei
Pe jumătate an 80 Lei
Pe trei luni 40 Lei

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA ARAD
Str. Vicentiu Babeș No. 6.

nul III. — N-rul 26. APARE SĂPTAMÂNAL SUB CONDUCEREA UNUI COMITET. Arad, Duminecă 5 Iulie 1925

COMUNICAT I.

Dorind a intensifica, întări și oarecari privințe a pune pe aze noui organizația noastră fiindcă o parte din actele și dresele organizațiilor afară de ele retrimise din partea Consiului de răsboi din Sibiu, nici ână azi nu ni-s'au restituit, ugăm pe toți aderenții noștri în centrele județelor sau alte entre mai însemnate, de unde ar putea conduce organizația udețană, să binevoiască a-și nunța adresa la Redacția ziaului nostru, pentru a li-se putea imite instrucțiunile necesare în vederea noilor organizări.

Ne adresăm și acelor aderenți noștri, cari în mod formal nă acum încă n'au făcut parte din organizația noastră, pe cari asemenea îi rugăm să-și facă unoscut adresele lor, comunicându-și scurt și datele personale: ocupațiunea, etatea și area militară.

Faptul, că din unele județe se or anunța din mai multe localități, va ușura numai efectuarea primelor lucrări de organizare, entru coordonarea cărora se or lua dispozițiile necesare.

Scopul reorganizării este indicat de viitoarele alegeri generale a cari organizația noastră pentru a-și putea îndeplini misiunea a lua parte cu toată puterea, e-i dă naționalismul și patriotismul curat și desinteresat al aderenților săi.

F. N. R.

Jidanii fac propagandă contra României.

Se zice și este adevărat că idanii din Constantinopol, trecuți acolo din România (Basarabia și Vechiul Regat) fac o ntinsă și vie propagandă contra ării noastre, frumoasei Românii.

Ei spun că jidanii din țară dela noi sunt persecutați, nu numai de Românii creștini (Fasciști Cuziști), ci și de autorități, cari u iau nici o măsură pentru preîntâmpinarea dezordinelor. (Săracii, poate de când vor fi perdut pe mult regretatul lor apărător Manciu).

Este de notat că majoritatea acestor jidani este compusă din dezertori de pe front și nesupuși la mobilizare, cari au pactizat cu dușmanii țării noastre în timpul ocupației.

Iată faptele cinstite a aleșilor Domnului.

Datoria și jertfa ce se cere dela noi!

Pentru a putea face pe toți frații de-un sânge și de o lege să își dea mai bine seama atât de starea reală a societății românești cât și de datoria pe care o avem toți, intelectualii și cărturarii, strănepoți ai acestei patrii pentru îndreptarea acestei stări, credem necesar să stăruim mai mult asupra unor anumite lucruri pe cari trebue să le avem deslușite și luminate în mintea noastră în fiecare clipă, ca să știm ce să facem.

Este nevoe să avem în vedere istoria și viața din trecut a neamului nostru românesc, pentru că numai așa ne vom putea da seama atât de calitățile cât și de lipsurile noastre și numai așa vom înțelege mai bine, ce măsuri trebue să luăm și ce leacuri să căutăm.

Poporul românesc fără îndoială a avut în trecut și are și azi calități dintre cele mai prețioase și folositoare, dar în acelaș timp a suferit și suferă și acum de o mulțime de neajunsuri, mari și păgubitoare.

Neamul nostru românesc este viteaz și rezistent cum sunt puține alte neamuri pe lume, pentrucă el a fost în stare în totdeauna să apere cu prețul vieței lui moșia strămoșească împotriva tuturor dușmanilor prădători, ori cine au fost ei, veniți asupra noastră de pretutindeni și nu l'au putut smulge de pe acest pământ nici o putere și nici o vijelie din câte au abătut asupră-i.

Poporul românesc este inteligent și pătrunzător cu mintea iarăș cum sunt puține alte neamuri pe lume, pentrucă nu este nici o problemă pe care să nu o poată înțelege mintea lui.

Filozofia populară din proverbele și zicătorile românești, înțelepciunea din basmele și poveștile Românului, frumusețea, gingășia și duioșia din poezia populară de toate genurile sunt lucruri cari dovedesc un suflet și o minte înzestrată cu cele mai alese daruri. Inteligența și pătrunderea minței este atât de mare la poporul român încât și cel mai din urmă copil din colibele țărănești dacă îi dai la învățătură poate fi instruit în prima generație ca să ajungă profesor universitar, general, ministru, mitropolit și orice vreai în țară fără măcar să se poată băga de seamă că bietul om a plecat atât de curând dela păscutul vitelor sau dela coarnele plugului.

Poporul românesc este nobil, generos și bun, pentrucă nimeni pe lume n'a primit și nu primește lângă el pe alții cu inima deschisă, largă și bună așa cum i-a primit și-i primește Românul. Care neam pe lume, care nenorocit s'a refugiat nu s'a putut așeza la noi lângă Român, ca la nici un alt popor, ca să-și poată face neturburat și nesupărat de nime și nimic toate treburile, să se îmbogățească și să ajungă în fericire?

Ingăduința, toleranța și bunătatea Românului sunt proverbiale și din această cauză dela început și până astăzi ne-au vizitat și ne vizitează ca lăcustele toate neamurile streine, care nu pot trăi și nu se pot pricopsi în altă parte.

Poporul românesc este credincios și înzestrat cu virtuți și înclinări morale, pentrucă toată viața și istoria lui ne încredințează de acest lucru, mănăstirile, bisericile, crucile, fântânile, spitalele, azilurile etc., toate dovedesc o credință vie și nestrămutată în Dumnezeu și puterea de jertfă și bunătate a sufletului românesc. Unde în altă parte a lumii s'a mai putut întâmpla ce s'a întâmplat la noi, căci am primit și îmbrățișat pe toți cei ce au venit la noi în numele lui Dumnezeu și al credinței noastre și le-am pus la picioare averile noastre, viața noastră, sufletul nostru, ca ei apoi să facă din ele și din noi ce au voit și cum au voit, ce le-a plăcut și cum le-a plăcut?!

Poporul românesc este cumpătat, econom și muncitor pentrucă nimeni n'a postit și nu postește pe lume ca el, nimeni n'a suferit și nu și-a păstrat cumpătul ca el și nimeni altcineva n'a muncit vre-odată întinsele și nesfârșitele ogoare ale pământului românesc ca să hrănească și să sature pe toți din toată lumea și să îmbogățească pe toți veneticii jidani, cum a muncit poporul românesc, ajuns la sapă de lemn, mai supus și mai răbdător decât robii și decât boul dela jug.

Poporul românesc este devotat cu sfințenie ca un câne credincios datoriilor cari crede el că trebue împlinite, pentrucă nu e nici un popor pe lume în stare să moară la postul de onoare ca Românul care își varsă sângele și își dă sufletul — fără să se întrebe — pentru apărarea țărei și a legei; când i-se pare lui că o datorie trebuește împlinită, el nu se dă în lături de a executa pe însăși frații, părinții sau copiii lui, așa cum au dovedit-o potolirea răscoalelor țărănești din toate timpurile și din toate locurile la Români.

(Va urma).

Țara are lipsă de oameni de omenie.

Un neam nu poate înainta numai prin oameni de omenie, ori cum le mai zice de caracter.

Astfel creșterea caracterului este o problemă tot atât de importantă și absolut necesară în organizarea vieții românești ca și păstrarea conștiinței de neam.

Caracterul se formează încetul cu încetul în cursul anilor sub influența mediului înconjurător. El este produsul convingerilor ce ni le formăm despre diferitele faze ale vieții și va fi tare nobil și bun sau nestatornic și ticălos, urât și slab după influența ce a avut-o asupra noastră mediul zi cu zi, ceas cu ceas.

Iată deci încă una, ba poate cea mai grea și mai nobilă chemare a familiei, este desvoltarea caracterului nobil, adecă înrâurirea prin pildă, purtarea și cuvintele noastre, asupra sufletului mlădios al copilului în așa fel, ca să i-se desvolte judecata cinstită, sentimentul de drept și de dreptate, puterea de rezistență în fața ispitelor, voința firmă, iubirea deaproapelui, aprecierea învățăturii bune, recunoștința, credința în Dumnezeu, față de neam și față de prieteni, respectul cuvântului dat și sentimentul demnității omenești. Pe de altă parte să nu-i lipsească curajul și determinarea de a lua lupta față de ori ce nedreptate sau răutate.

Numai un suflet înzestrat cu asemenea podoabe morale (virtuți) este într'adevăr valoare reală pentru neam, și neamul care are mai multe caractere este totdeauna în fruntea civilizației, de unde fără milă se prăvălește în mocirla imoralității, imediat ce belșugul, corupția și desfrâul slăbesc puterea morală, care rezidă în caracter.

„Omenia".

Omenia cuprinde aproape toate bunele însușiri și virtuți ale omului

Un copil e de omenie dacă e ascultător, dacă e sincer, dacă e sârguitor în învățătură și respectuos față de cei mai bătrâni, dacă nu minte și e recunoscător celor ce-i fac bine ori îi dau poveți bune. O fată e de omenie dacă respectă legile convenționale și morale pe baza cărora stă și se desvoltă azi societatea. Un om e de omenie dacă își câștigă traiul vieții și averea respectând dreptatea și drepturile altora, dacă e cumpătat în faptele sale și nu abuzează în paguba deaproapelui. Dar omenia în înțelesul ei mai adânc nu este numai o însușire pasivă (adecă nelucrătoare), ci și activă (lucrătoare) este cea prețioasă în ducerea la bun sfârșit a problemei ce o urmărim care este organizarea vieții românești pe aceste plaiuri.

Omul de omenie în acest sens nu are numai datoria de a și păzi cinstea și a se purta așa ca să fie respectat de alți. Ei trebue să fie totdeauna gata să apere, cu toată puterea și energia unui suflet cinstit și dornic de bine, idealurile pentru cari trăește și să fie în rândurile prime a celor ce muncesc și jertfesc pentru un viitor mai bun.

Cum ar putea fi om de omenie acela care după ce susține o cauză dreaptă, fuge ca un trădător în clipa când i se cere luptă și jertfe pentru ducerea ei la biruință?

Cum ar putea fi de omenie Românul care numai până atunci e Român până ce nu i-se cere sacrificiu?

„T. R."

Prețul unui exemplar 3 Lei.

„Quousquetandem abutere, iuda patientia nostra".

In sfârșit până când vei mai abuza de îngăduința noastră, Iudo, ca să ne jefuești? — Până când? să fie strigătul eșit din fiecare gură, din fiecare piept ce știe să bată românește.

Să ne trezim odată din piroteala aromitoare și să ne aruncăm privirile în jurul nostru, să privim o clipă prăpastia pe care dormirăm și în care ne trebue doar numai un pas să ne ducem la fund și apoi să ne întrebăm îngroziți de cele ce vedem dacă făcut'am bine de am stat cu mâinile în sân, de am stat nepăsători la nelegiuirile ce se săvârșiau sub ochii noștrii, îngăduind ca hienele de jidani ce se aciuiseră aici pe sfânta noastră moșie, să ne fure, să ne jefue de tot ce avem mai scump, de toate avuțiile noastre, aducându-ne în sapă de lemn aici la noi acasă.

Văzând cruda realitate, văzându-ne pieirea aproape de noi, peire ce noi singuri ne-am pregătit-o, e timpul, sosit-a vremea ca să ne întrebăm?

Oare fost-am așa de nepăsători de țara noastră, de noi înși-ne, fost-am de piatră ca să nu ne mișcăm, să stăm înțeleniți pe loc în timp ce lăcustele înfometate ce caută să stârpească toate neamurile ca neamul jidovesc să stăpânească totul, invadând mânoasa noastră țară sugeau totul, au venit de s'au așezat la noi cerșind milă, iar acum dupăce ne-au sărăcit, jefuindu-ne în chipul cel mai odios, neau pus piciorul după grumaz, și vor să ne prăvălească în prăpastie cei gata să ne înghită.

Oare văzând toate acestea să nu ne îngrozim de noi înșine, să nu zicem nimic, și să stăm ca și până acum în nepăsare privind cum ne ducem la fund fără ca să opunem cea mai mică împotrivire?

Ne-am deschide mormântul noi singuri, mormânt ce ne-ar înghite de vii.

Ne-ar blestăma dealungul veacurilor generațiile viitoare ca pe niște nemernici cari și-au meritat soarta, cari n'au fost în stare să păstreze pământul ce nu era al lor ci al celor ce veniau după ei, al copiilor si nepoților lor pamânt ce strămunii l-au apărat jertfindu-se pentru ei.

Moșii și strămoșii noștrii o clipă nu și-ar mai găsi liniștea în mormintele lor în care dorm de veacuri în pace adâncă fericiți că și-au făcut datoria cea sfântă, fericiți că cu prețul vieții lor ne-au lăsat o țară liberă o țară a Românilor.

Deacolo din fundul mormintelor s'ar ridica amenințători cu mii de blesteme contra noastră cari ca niște nemernici ne-am pierdut țara, ne-am dat-o de bună voie pradă celei mai spurcate nații de pe pământ, jidovului rătăcitor.

O clipă n'ar mai sta în pământul pe care perciunații cu rânjetul diavolesc și-ar întinde ghiarele lor lăbărțate și hidoase iar noi am tăcea sub călcâiul lor și blestemându-ne s'ar îndrepta spre alte locuri duși de undele Dunării albastre căreia i-s'ar adresa cu lacrimi în ochi rugându-o ferbinte ca:

„Țărâna trupurilor noastre
S'o scurmi de unde ne-odihnim
S'o duci în undeleți albastre
Că noi aici ne chinuim" —

Priviți realitatea în goliciunea ei! Ingroziți-vă și cutremurați-vă din toată ființa voastră de starea de plâns, nenorocită în care ne ducem amarul zilelor noastre pe când veneticii, jidovii veniți goi deabea ținându-se sdrențele pe ei își plimbă burțile lor numai său, acoperite de mătăsuri în automobile din care ne sfidează, ne împroașcă cu noroiu și locuesc în palate iar noi, noi care muncim din greu, care desțelenim glia cu sudoarea frunții noastre deabea avem cu ce ne duce viața de azi pă mâine în coliba sărăcăcioasă, având drept mobilier un pat de lemn și drept așternut o rogojină pe care seara obosiți de munca grea și fără spor, căci sporul se duce în buzunarele lor, ne odihnim mădularele noastre înțepenite de truda zilei.

Desculți, goi și fără adăpost mulți dintre noi, căci vântul și ploaia nu ne lipsește de surprize nici în cuibul nostru, surprize pe cari nu le-am dori nici dușmanilor noștrii, ne ducem amarul vieții din greu.

Oare noi n'am muncit? Nu muncim? Nu ne dăm toată osteneala? Nu ne sbuciumăm zi și noapte să înfiripăm și noi un avut, din care să trăim modest? Unde ne e munca, truda sudoarea, sbuciumul unei vieți întregi? *Unde s'au dus?* Iată întrebarea ce trebuia să ne-o punem demult, întrebarea ce tot timpul trebuia să o avem trează în mintea noastră: *„Unde ni se duce munca noastră, de noi tot calici rămânem, de dăm tot înapoi ca racul?*

Unde dacă nu în punga fără fund, în ghiare hrăpărețe a veneticului ce s'a oblăduit pe lângă noi și și-a înfipt tentaculele lui adânc în noi, în avutul nostru și ne-a supt până hidra și-a umflat pântecele-i hidos.

In ghiarele jidovilor s'a scurs întreaga noastră muncă, hrana toată a țării noastre ei ne-au furat-o.

Jidovii aceștia fără milă, fără pic de nerușinare, în chipul cel mai desgustător ne-au despuiat de toate bunurile noastre clădindu-și palate ce-și ridică vârfurile până la nori, iar noi am rămas goi pe drumuri, aici în țară la noi neavând unde să ne adăpostim pe gerul cumplit al iernei, neavând ce ce mânca, nici lemne de foc ca să ne încălzim picioarele amorțite de frig

Nu mai putem răbda această stare mizerabilă în care ne sbatem — Destul am îndurat — ne e de ajuns. S'a umplut paharul, ba chiar a început să dea și peste el. — Să nu mai stăm o clipă căci ne așteaptă peirea. — Să dăm semnalul de alarmă, de luptă contra jidovilor împilători.

Până când Iuda, îți vei mai bate joc de noi ce te-am primit cu brațele deschise? Până când ne tot vei jefui de bunurile noastre adunând la milioane cu cari apoi astupi gura multora dintre noi a căror datorie ar fi să nu mai îngăduie o clipă ca să ne mai despoi.

Tu, Iuda, cu banii adunați cu sudoarea frunții noastre și pe cari ni-i răpești prin vicleșugurile tale cu banii munciți de noi ne cumperi pe renegații de neam, ne cumperi guvernanții, cari orbiți de arginți strălucitori ai Iudei, setoși de bogăție își vând totul, își vând țara numai din dorul de a grămădi arginții sunători unul peste altul.

Deschideți-vă ochii, Români, și îngroziți-vă de nenorocirea, de flagelul ce s'a abătut peste noi cu venirea jidovilor.

Treziți-vă odată și înfierați în aceiași măsură atât pe jidovi hrăpăreți cât și pe jidoviții ce ne vând pe arginții iudei.

Treziți-vă Români și dați-vă seama de starea mizerabilă în care ați ajuns. Cuțitul s'a împlântat până la os.

Pe buzele fiecăruia din noi să fluture nemuritoarele cuvinte ale strămoșului nostru roman și cu ele să înfierăm jidovii fără milă strigând cu putere: *Quousque tandem abutere, Iuda, pătientia nostra.* (In sfârșit până când Iuda, vei mai abuza de îngăduința noastră spre a ne jefui.) — S'a dat semnalul. Deci la luptă, Români. Izbânda-i la noi.

Ștefan Gh. Pănoiu

DE CE?

De ce când viu la voi adese
Te aflu palidă plângând,
Ce suferinți neînțelese
Apasă sufletul tau blând?

De ce privindu-mă stăpână
Zâmbești atâta de duios
Și când te strâng puțin de mână
Roșești lăsându-ți ochi 'n jos?

De ce cântarea ta 'i durere
Și-mi cazi în brațe tremurând,
Ai vrea să-mi spui dar n'ai putere
Și taci și nu zici un cuvânt?

De ce când plec, tu 'ți pierzi seninul
Mă ții ce mână și mă strângi,
De ce te vede-apoi vecinul
Cu capu 'n palme-adânc cum plângi.

SE ZICE

Că cooperativa din Arad și-a ales conducător pe un jidan. Bravo! felul acesta doară-doară ne vom pu ajunge scopul să cucerim, adecă înființarea de cooperative sătești com ciul și industria din mânile jidan

comuna Prigor unde s'a dat locu jidanilor deși Românii au oferit ch o sumă cu mult mai mare decât lui Iuda. Oare de ce se abuzează felul acesta de încrederea răm în preoții lor și se nimicește indi dragostea față de sf. noastră biseri

Că negutătorii jidani din Iași car vreau să cinstească Duminica fi aspru pedepsiți. Sărmanu ce M ciu dacă va auzi și el de aceste suri luate contra prietenilor lui nu avea liniște nici în mormânt, deși dorim să odihnească în pace.

PROSPECT.

Industria și comerțul sunt cele două ramuri de activitate economică, pe care noi, românii, până în prezent nu le-am îmbrățișat în măsura cuvenită. Veacuri dearândul, cât ținuturile noastre au fost sub stăpâniri streine, bogățiile pământului și fructul muncei a poporului nostru au fost exploatate de alții.

Industriașii și comercianții români formează acea clasă socială, fără de care recucerirea și stăpânirea vieței economice nu se pot înfăptui. Ei îi revine rolul important de românizare a orașelor noastre. Tinerele elemente românești din viața industrială-comercială trebuesc sprijinite de toți cei chemați, ca să se poată forma indispenzabila pătură socială independentă, care a avut întotdeauna un rol determinător în viața tuturor popoarelor.

Pătrunși de această convingere, subsemnații fondatori am hotărât să înființăm o instituțiune de bancă sub numirea de „Industriașul" bancă comercială-industrială societate anonimă cu sediul principal în Arad, care să aibă menirea: sprijinirea și finanțarea cu credite eftine a industriașilor și comercianților români din Arad și împrejurime.

Pentruca acțiunea noastră să aibă succesul dorit, apelăm la prețiosul concurs al întregului popor românesc, care a înțeles și sprijinit întotdeauna mișcările îndreptate spre binele Patriei.

Acționarii, membrii consiliului de administrație, cenzorii și funcționarii societății anonime vor putea fi numai cetățeni români de origine română.

Capitalul social al societăți se compune din Lei 5,000 000·— adecă Cincimilioane împărțit în 10000·— acțiuni nominative, în valoare nominală de câte 500·— (cincisute) lei fiecare acțiune.

Termenul de aubscripțiune al acțiunilor se încheie la 1 August 1925.

Acțiunile se pot semna la ba „Victoria" S. A. în Arad, Bdul R Ferdinand și toate sucursalele aces din provincie, la Banca Centrală pe industrie și comert Sucursala A Bdul Reg. Ferdinand, urmând a vărsa: 1. Lei 200·— adică douăș Lei plus 25·— adică douăzeci și c Lei spese de emisiune și fondare od cu semnarea acțiunilor; 2. Până l Octomvrie 1925 Lei 150 adică unasu cincizeci; 3. Până la data de 1 D cembrie 1925 restul de Lei 150 ad unasutăcincizeci Lei.

Fondatorii își rezervă dreptul d numi membrii Consiliului de Ad nistrație pe primii trei ani dela fond

Adunarea de constituire va avea la 9 August 1925 orele 10 a. m. Arad în sala Primăriei Orașului, care se învită prin prezenta onor acționari.

Ordinea de zi a adunărei de c stituire este următoarea:

1. Deschiderea adunării generale constituire, alegerea președintelui ad nărei generale și alor doi verificat

2. Constatarea asigurărei capitalu social, potrivit punctului 2, art. C. Com. Tans.

3. Luarea hotărârei relativ la înfiin rea societății anonime.

4 Votarea statutelor.

5. Comunicarea numelor membri și Consiliului de Administrație nu de fondatori pe primii trei ani d fondare și alegerea cenzorilor.

6. Descărcarea fondatorilor'

Potrivit art. 155 din C. Com. Tra adunarea generală de constituire avea capacitatea de a lucra nu atunci, dacă vor fi prezenți — în p soană sau prin mandatari, cel pu 7 acționari, cari reprezintă o pătri din totalul acțiunilor.

Arad, la 14 Maiu 1925.

Maxim I. Vulcu, industriaș
Stefan L. Feier „
Iosif Inculescu, Lipova „
Ioan Vulcu, Orăștie „
Gheorghe Șumandan „
Ioan Sfăt „
Ștefan Coroban „
Ioan Marian „
Teodor Cioban „
Iulian Luțai, Pecica „
Jiga Herețiu „
Savu Șevici „
Ioan Goicea „
Petru Drecin „
Teodor Cristea „
Ioan Tincu „
Gheorghe Mariță „
Ștefan Curticean „
Cornel Burza, comerciant
Palcu Lazar, Pâncota „
Panaitescu Titus Vifor, București „
Ioan Filimon „
Victor Bosniac „
Ștefan Marchi „
Terențius Mera „
Valeriu Șandor „
Halic Petru „
Marcu Bota „
Ioan Pintea „
Zenovie Voștinar „
Ilie Pap, director de bancă „Victoria" Institut de Cedit și Economii S. A. Arad
Axente Secula, proprietar.

Episcopul Aradului

Dl dr. Grigore Comșa e originar din țara Făgărașului, din comuna Comana de sus. Tatăl său a fost învățător. Studiile teologice și le-a terminat la Seminarul Andreian din Sibiu. A luat doctoratul în drept la Universitatea din Cluj, iar mai apoi, a luat și doctoratul în teologie la Universitatea din București.

După terminarea studiilor teologice a fost hirotonit întru diacon și a servit în această calitate aproape zece ani la Catedrala Mitropoliei din Sibiu. In acest restimp a fost un harnic colaborator al „Telegrafului român" și al „Revistei teologice".

La intrarea României în război a îndurat și noul ales al eparhiei Aradului calvarul atâtor intelectuali români. A fost deținut de jandarmi, dus între baionete la Ocna Sibiului, apoi la Cluj, de unde la intervenții mai înalte a fost pus în libertate plecând la Oradea-Mare unde erà Consistorul din Sibiu.

După unire a fost ales deputat în primul și al doilea ciclu parlamentar. Sub guvernul averescan a fost trimis la legația noastră din Berlin, de unde înapoindu-se a fost numit director în Ministerul cultelor și al artelor.

Noul episcop al diecezei Aradului e un bărbat în floarea vieții. Abia numără 37 ani. A fost cunoscut ca un preot cu purtare ireproșabilă, muncitor, gata să alerge atât în ajutorul de-aproapelui, cât și în slujba neamului, ori unde a fost chemat de interesele bisericii sau școlare.

Petrecând ani îndelungați în centrul mitropoliei, în mijlocul activității de cârmuirea unei întregi provincii mitropolitane, noul ales a putut avea întreaga experiență administrativă de care e nevoie în conducerea unei eparhii. Iar din activitatea Sa la Ministerul cultelor — unde a fost totdeauna un drept apărător al intereselor bisericii și a preoțimei, a putut să cunoască și cadrele între cari e nevoie să acționeze biserica între împrejurările date, precum și piedecile ce i-le pun în cale interesele lor politice.

Așa că deși tinăr, dr. G. Comșa vine cu o folositoare și temeinică pregătire administrativă în fruntea diecezei Aradului.

Aceste calități, dublate ale preotului adevărat, servitor al lui Hristos pe pământ, ne îndreptățesc să așteptăm dela noul cârmuitor al bisericii, una dintre cele mai rodnice activități pastorale.

Intru mulți ani!

ȘTIRI DIN MARAMUREȘ.

In scumpul nostru Maramurăș, copleșit de jidani și jidoviți încă de sub era maghiară jidanii cu ajutorul autorităților au început a otrăvi cu alcool — *spirt denaturat* — sufletul curat a mult răbdătorului țăran maramurășan. Să bea prin cârciume, se făceau petreceri țărănești unde se consuma spirt denaturat. Dumnezeu nu a mai putut suferi acele nelegiuiri ci a trimis armatele române să'și salveze frații dela o peire sigură.

Cel mai mare criminal a fost jidanul Stern Fischer multimilionar astăzi, care prin spirtul denaturat amestecat cu vitriol distribuit de dânsul în plasa Dragomirești a omorât nici mai mult nici mai puțin de cât 60, șasezeci români și un jidan. Și astăzi întâlnești în plasa Dragomirești mulți orbi, surzi, răgușiți și muți, victime a spirtului denaturat distribuit de faimosul criminal Stern Fischer.

In anul 1918 un creștin a lui Dzeu a făcut un denunț contra lui Fischer. Justiția din Sighet și-a făcut datoria condamnând pe criminal la 3 ani închisoare. Jidanul a făcut apel la Curtea de Apel din Debrețin și apelul tot apel a rămas până astăzi nejudecat.

Cu preluarea frânelor județului de către renegatul de român Mihalyi Gabor jidanul Stern Fischer a fost propus pentru decorațe și a și fost decorat cu Coroana României în gradul de Cavaler. Cavaler că ne-a ucis în 2 luni 60 de frați de ai noștrii. Unde ești doamne de nu ne vezi și pre noi maramureșenii care suntem lăsați la bunul plac al câtorva cozi de topor?

Camașa Neagră.

Pretențiuni și provocări jidovești.

Publicăm mai jos un manifest al jidovilor din Bălți-Basarabia, care manifest în momentul când se tipărise la Tipografia „Segall" din Bălți — în ziua de 27 Mai — a fost ridicat și confiscat de președintele Ligei Apărărei Naționale Creștine în unire cu d. polițai al orașului Bălți.

Nu facem niciun comentariu ci lasăm ca onorații noștri cetitori să-l judece.

Apel!

Populațiunea Evreiască din România trece acum prin zile pline de chinuri îngrozitoare. Zilele acestea, Domnul Ministru al Instrucției, Dr. C. Angelescu, va depune în parlament un proect de lege care amenință existența națiunei ovreiești din România și care ne răpește cele mai elementare drepturi de a educa copii noștri în școlile noastre particulare — în limba noastră Națională. — Tuturor popoarelor minoritare din România li se dă dreptul de a primi în școlile lor particulare cultura Națională, numai asupra evreilor se exercită violență, silindu-i de a învăța în limba Statului, în Românește în școlile particulare evreiești și a-i exclude din rândul popoarelor minoritare. Se îndrăsnește a șterge din rândul popoarelor pe cel mai vechiu dintre popoare, poporul cărții, poporul izraielit, care în procesul istoric Universal de mii de ani a înfruntat fel de fel de atacuri, grăind în limba profeților și a maselor poporului.

Subsemnatele Organizațiuni Culturale și obștești din Bălți împlinindu-ne Sf. datorie Națională, cerem ca în aceste zile grele poporul evreu să se ridice cu demnitate și conșfient împotriva acestei violențe care este un atentat contra neamului Evreesc. Ca evreimea din Bălți și din împrejurimi să nu renunțe nici o dată și sub nici un preț la drepturile noastre cele mai elementare de a educa copii noștri în spiritul culturei noastre naționale, în limba noastră, în școlile noastre particulare. Cu toți fii cinstiți și sinceri ai națiunei evreești să fie uniți și cot la cot cu toți evreii și cu toate societățile progresive din România Mare să ducă o luptă dârză prin toate căile legale nelăsând ca acest proiect-lege să fie aprobat de parlamant.

Evreilor din Bălți și din împrejurime!

Nu lăsați să se dărâme școala noastră Națională!

Nu suportați să se rupă lanțul de aur al comoarei noastre Naționale!

Nu vă supuneți violenței!

Apărați existența noastră Națională!

Nu lăsați să se înăbușe via noastră „Tora".

Prețuiți limba noastră. Prețuiți cultura noastră!

Scăpați neamul nostru!

„Ogorul nostru".

Dr. DIONISIU BENEA
UROLOG-VENEROLOG
locuește în str. Vicențiu Babeș nr. 6. Ore de consultație: a. m. 8—10 și 5—6 p. m.

Prospect de emisiune.

Dorind a veni în serviciul culturei românești dela hotarele apusene ale țării, subscrișii am hotărît înființarea unei societăți anonime cu sediul în Arad sub denumirea Sentinela Culturală, pe durată nelimitată.

Obiectul societății este organizarea unei librării-papetării și a altor instituții auxiliare similare de sistematică și largă răspândire a cărților și imprimatelor românești literare, științifice și didactice în popor și mai ales a scuti tinerimea noastră școlară, părinții și marele public de exploatarea comerciului speculativ cu cărți și rechizite școlare.

Capitalul societar se fixează în suma de 5.000,000 Lei, împărțit în 10,000 b. acții nominative în valoare nominală fiecare de câte 500 Lei. Acest capital societar va fi procurat prin două sau mai multe emisiuni, conform recerințelor societății. Prima emisiune se lansează pentru procurarea capitalului până la 2.000,000 Lei, prin emiterea a 4000 b. acții à 500 Lei v. n., având Adunarea generală constituvă dreptul de-a hotărî capitalul inițial și subt, ori peste suma de 2.000,000 Lei.

Acțiunile se vor semna la membrii fondatori, ori alte persoane, precum și la *Banca Victoria* sau sucursalele ei și *Banca Centrală filiala Arad*, pe listele de subscripție afișate la prezentul Prospect de emisiune, în baza declarațiunei din capul listei.

Termenul de subscripție se încheie la 30 Iunie 1925, cu dreptul pentru fondatori a încheia subscripția mai de grabă.

Deodată cu subscrierea acțiunilor se va achita la mâinile membrilor fondatori 30% din valoarea nominală și 50 Lei de acție pentru spesele de fondare, laolaltă 200 Lei, având restul să se plătească în trei rate și anume:

30% Lei 150·— de acție până la 30 Iulie 1925.
20% „ 100·— „ „ „ „ 30 Sep. 1925.
20% „ 100·— „ „ „ „ 30 Nov. 1925.

Valoarea acțiilor se poate plăti și integral, deodată cu subscrierea.

Despre orice sumă văsată fondatorii sunt obligati a da chitanțe subscriitorilor de acții și a vărsa bani în timpul cel mai scurt la *Banca Victoria* sau la *filiala Băncii Centrale*, ambele în *Arad*.

Aceia, cari au subscris la alte persoane încredințate și nu la membrii fondatori, prima rată împreună cu spesele de emisiune, laolaltă lei 200·— o vor solvi la băncile amintite sub numireă și în favorul societății Sentinela Culturală.

Tot la Victoria sau sucursalele ei și la filiala Băncii Centrale în Arad se vor plăti și ratele a II—IV., ori unde s'au subscris acțiile.

Pentru vărsămintele neefectuate la termenele stabilite în acest Prospect, se vor plăti interese de întârziere de 16% pro rata temporis. Această întârziere însă nu poate trece peste 30 zile dela datele fixate. După trecerea acestui termen, față de actionarul restanțier se va purcede conform dispozițiilor prevăzute în legea comercială și anume, ratele solvite cad în favoarea sociatații, subscriitorul își pierde dreptul de acționar, rămâne însă responsabil față de societate până la 50% a valoarei nominale a acției sau acțiunilor. (Cod. com. art. 153, 169, 171.)

Acționarii, care vor vărsa până la 30 Iulie 1925 valoarea întreagă a acțiilor, vor beneficia de întreg dividendul anului 1925, iar acționarii, care vor face vărsămintele în rate, vor primi o dividendă proporțională ratelor.

Membrii fondatori își rezervă dreptul de selecțiune în caz de suprasubscripție a capitalului, obligându-se a restitui celor în drept sumele resultate din reducerea acțiilor, fără dobândă.

Ca aport se aduce localul asigurat contractual pe timp mai îndelungat, în valoare de Lei 100,000.

Dupăce adunarea generală constitutivă, convocată după asigurarea prin subscripție a capitalului fixat, va hotărî definitiv înființarea societatii anonime, se vor libera numai după solvirea valorii integrale a acțiilor și dupăce societatea va lua ființă.

Fondatorii își rezervă dreptul a numi primul Consiliu de Administrație și primul Comitet de supraveghiere, pe cei dintâi 3 ani și respective 1 an dela fondare.

Arad, în 15 Aprilie 1925.

Liviu Albu m. p.,
profesor de liceu Arad, Str. A. Mocioni 15.

Nicolae Mihulin m. p.,
dir. lic. E. Ghiba Birta Arad.

Ascaniu Crișan m. p.,
dir. liceului Moise Nicoară Arad.

Nicolae Cristea m. p.,
rev. școlar Arad.

Dimitrie Olariu m. p.,
subrevizor școlar Arad.

Sabin Ștefea m. p.,
preot-prof. de religie Arad, Str. Consist. No. 5.

Prof. Dr. Iuliu Boca m. p.,
advocat Arad.

Ov. Dante Gherman m. p.,
profesor-advocat st. Arad. Str. Gh. Popa 9.

Traian Mager m. p.,
profesor la școala normală confesională Arad.

Iosif Popa m. p.,
protopop-profesor de relig. Arad.

RAVAȘE.

Nădlac, 1925.

Purtarea în public a dlui învățător de stat, Samuil Kubicza, lasă mult de dorit. Toată lumea știe, că a fost în localuri publice de mai multe ori pălmuit de comesenii lui, că prea adeseori este „mort de beat". Apoi copiii rămân fără supraveghiere, fiindcă prelegerile nu se încep la ora fixată și din cauza aceasta se întâmplă multe nenorociri ca d. e. cea din 18—XI. anul trecut, când un elev a spart altuia capul, așa că a fost nevoie de intervenția alor 2 medici diu localitate etc.

Nefiind compatibilă o astfel de purtare cu demnitatea unui funcționar de stat și pedagog, care *nici până azi nu și-au însușit limba română.* Dl I. Bujana preot evang. slovac, a cerut contra lui dela Direcțiunea școlară, în adresă oficială cercetare disciplinară.

Adresa oficioasă a dlui părinte a ajuns însă în mâna dlui învățător care i-a intentat dlui preot proces de calomnie sub Nr. 265—925 la Judecătoria de ocol. Când era să se țină pentru a doua oară desbaterea procesului, fiindcă la prima nu s'a prezentat, a aflat de bine să-și retragă acuză.

Acum să facă bine să judece lumea cinstită, că un astfel de învățător mai poate rămânea în postul lui? Ce încredere pot avea părinții copiilor de școală în el, care la nici un caz nu este demn de a educa fără o demoralizare elevii de sub conducerea lui? Și întrebăm noi, vor ști autoritățile superioare scolare să ia măsurile necesare, cinstite și legale, cuvenite în această chestie atât de. rușinoasă?

Observatorul.

AVIS!

Afacere solidă foarte rentabilă

Intr'un mare centru industrial din Ardeal — din motive familiare — se vinde fără sarcini, **o firmă de coloniale cereale și beuturi spirtoase.**

Vad bine stabilit. Contract de chirie asigurat până în 1927 Inventar, aranjament și mărfuri cca. douămilioane Lei. Informațiuni mai detailate dă

REDACȚIUNEA

Congresul foștilor voluntari în armata română.

In 28 l. c. s'a ținut la Alba-Iulia mărețul congres al foștilor voluntari români în armata română.

Acești bravi fii ai Ardealului, Maramureșului, Banatului, Crișanei și Bucovinei au fost acei eroi cari din captivitatea rusească și italiană au alergat, în timpurile celea grele, cari treceau peste România mamă în anii 1916—1917 sub steagul tricolor întrând de bună voe în rândurile bravei armate române pentru a luà parte activă la desrobirea fraților lor de dincoace de Carpați.

Ei au fost aceia cari în 1917 au făcut prima Alba-Iulie în Darnița lângă Kiew trimițând un manifest patriotic tuturor țărilor din Marea Antantă și țărilor neutre, prin care manifest se aduceà la cunoștință că acești voluntari neînfluințați de nimenea liberi pe sentimentele și aspirațiunile lor naționale declară Unirea pe vecie a Ardealului, Bucovinei și celorlalte provincii române cu Patria mamă.

Congresul s'a ținut în cadrele unei mărețe serbători naționale luând parte mai mult de 700 frați voluntari.

Cu ocazia acestui congres Uniunea foștilor voluntari s'a achitat de-o sublimă datorință la care s'au angajat foștii voluntari în 1917 cu ocazia trecerii lor prin Basarabia spre România.

Moldovenii adevărați ai Basarabiei, redeșteptați la o conștiință națională le-a încredințat prin martirul maior Simeon Mustafa în cadrele unei solemnități naționale acel steag tricolor simbolul Unirii noastre rugându-i să-l treacă triumfător peste coamele Carpaților și să-l așeze pe vârful cetății din Alba-Iulia de unde să vestească tuturora Unirea tuturor Românilor.

Acel steag s'a depus în frumoasa catedrală a încoronării unde se va păstrà ca o moștenire sfântă.

Alăturat trimitem tuturor abonaților câte un mandat poștal cu rugarea să ne retrimită cu reîntoarcerea poștei prețul abonamentului și o sumuliță pentru fondul de resistență.

ADMINISTRAȚIA.

Cântecele noastre.

Se duc doinele și vin cântecele de mahala.

Cânturile noastre dragi și scupe se duc, se duc ca și frumosul nostru port, Pe nicăeri nu se mai cântă doina, dulcea și bătrânească doină. In locul cântecelor cari începeau cu „frunză verde" și isprăveau cu „măi, măi" ori cu „Ileano, Ileano", azi se cântă la sate: „Cântecul lui Mihalache" și „Deschide, deschide fereastra"! Toate cântecile de pe la mahalale ajung în sate și le mânjesc.

Azi nu mai întrebăm pe lăutari dacă știu cântarea lui Bujor pe a lui Iancu Jianu ori doina oltului, li întrebăm de știu cutare romanță ori cutare cântec desmățat, pe care l'am auzit într'o cârciumă când am fost pe la oraș. Acestea ne plac, nu cântecile cari înduioșează și înalță sufletul. Ne-am schimbat de nu ne mai cunoaștem. Ce ar zice moșii și strămoșii noștri dacă ar învia și ar vedea că au perdut și schimonosit comoara de cântece pe care ne-au lăsat-o? Ne-ar blestema, așa cum ne blastămă și acum puținii bătrâni din sufletele cărora n'a ieșit încă duioșia doinei cântată de ei în tinerețe.

Nu demult eram călător. Inaintea mea mergea liniștit un car cu boi și'n el un bătrân. Și cânta moșul, plăvanilor lui un cântec de demult. După ce i-am trecut înainte, am oprit calul la pas și am prins să-l ascult. Frumos cânta moșneagul! Nu-i cânta gura ci sufletul. Când rămânea pre'n urmă î-și îndemna boii să mă ajungă: băgase de seamă că-mi place cum cântă.

După o bucată de drum ne ajunse din urmă o femeie tânără și când trecu prin dreptul moșneagului, îi strigă: „Cântă moșule cântă, că și eu așa cântam când eram ca dumneata!" Dar bătrânul nu auzi batjocura, era prea adâncit în cântecul lui.

Femeia îmi luă și mie înainte și de pe la un loc prinse și ea a cânta. Am dat trap calului și m'am apropiat înadins să ascult ce cânta. Dar când am auzit că începe cu: „Nașule nu e păcat" mi-a fost rușine și silă. Prefăcându-mă că strâng chinga, am așteptat să se apropie moșul cu doina bătrânească și sufletul mi-s'a umplut de jale...

Se duc bătrânii și cu ei și cântecile noastre! Fetele nu le mai cântă pe dealuri, flăcăii nu le mai doinesc din fluer când se lasă amurgul!

Și de asta ar fi bine, ca cel puțin noi, cei cari citim aceste rânduri și ne dăm seama, să învățăm pe copii să iubiască și să cânte cântecile noastre vechii.

„Cult. Pop."

ȘTIRI DE TOT FELUL.

— *Instalarea Prea Sfinției Sale Episcopului Aradului, Dr. Grigore Comșa, se va face în 12 Iulie și va decurge în cadrele unei parade cum rare ori și în puține locuri s'a văzut. Va veni mulțime de oameni din toate comunele diecezei Arad. Vor fi de față mai mulți episcopi, protopopi, preoți, apoi reprezentanții guvernului, armatei și diregătoriilor civile. El este al nostru al tuturor, este iubit și stimat de toți Românii buni și cinstiți fără deosebire. Intru mulți ani Stăpâne!*

*

Vetre de casă pentru colonești Pentruca coloniștii români poftiți și ajutați de stat a se așeza prin ținuturile dela hotarele țării, cari sunt prea pline de neamuri streine, — să aibă mai multă atragere și voe a se așeza pe acolo, Ministerul de agricultură a hotărît să le dea nu numai moșioarele bune de 5—8 jughere, ci și loc de casă, câte un jugher (2 pogoane) de pământ ales. Li-se dă la toți lângăolaltă ca să fie împreună, formând vatră de stat nouă, unde să se simtă bine.

*

— Plini de durere înregistrăm trecerea la cele eterne a inginerului-șef *Iancu Ilana*. In fața acestei crude lovituri, ne întrebăm nedumeriți pentru ce au de suferit în lumea aceasta oamenii cei buni, cei cinstiți mai mult decât cei răi, decât cei netrebnici? Acest om model, care trăia o viață familiară exemplară și era iubit și stimat de toți cei buni cari îl cunoșteau, ne-a părăsit prea curând. Ii regretăm plecarea, îi dorim odihnă vecinică, iar jalnicei familii îi trimitem sincerile noastre condolențe.

*

O împrejurare îngrijorătoare. Nu e destul, să avem țară. Trebuie să o și împoporăm și să nu o lăsăm în mâna străinilor. Ori, datele statistice ale „Buletinului statistic al României" pe întâiele trei luni ale anului curent, ne dovedește tocmai împlinirea pe încetul a acestei din urmă primejdii, dacă va merge tot așa. Se arată adecă în aceasta, că atât la sate, cât și la orașe, poporația română se sporește în cea mai mică măsură, dintre toate neamurile ce locuesc în România. Și anume: în aceste trei luni, la orașe Românii s'au spoit cu 1·19%, Maghiarii cu 3·15%, Sașii cu 2·08%, *Evrei cu 6·88%*; iar la sate: Românii au sporit cu 10·08%, Maghiarii cu 12·20%, Sașii cu 12·16%, iar *Evreii cu 18·85%*. Cauzele acestei scăderi relative a elementului Român, nu pot fi altele, decât scăderea simțului moral și creșterea egoismului, până la sistemul fără copii, ori cu un singur copil, sau cel mult doi.

*

— Luptele din colonia franceză Maroc dintre rebeli și Francezi continuă. Francezii vor deveni la tot cazul învingători, dar oarecum vor putea fi pedepsiți bolșevicii, cărora este a se mulțumi și această vărsare de sânge?

*

— Dl general Ion Manolescu, președintele societății pentru înființarea „Caselor Naționale" ar face bine să intervină și D-lui la forurile competente pentruca să se redeschidă Casa Națională din Miniș jud. Arad, închisă de mult de jandarmerie pentru crima (?) de a fi avut abonate gazete antisemite românești și în bibliotecă cărți, broșuri naționale românești cari toate au fost confiscate.

— Ucigașii martirilor naționali Dr. *Ciordaș* și dr. *Bolcaș*, foști advocați în Beiuș, au fost judecați unul la 9 ani muncă silnică iar al doilea la 1 an și 6 luni. Ceilalți deși vinovați, dar neputându-se dovedi, au fost achitați. Dzeu sfântul, nu lasă ca să nu fie răzbunat sângele de Român nevinovat vărsat pe altarul națiunei.

*

— In săptămânile trecute s'a întâmplat că un membru marcant al „Ligei dreptului omului" un jidan din Paris cu numele de H. Guernut, a voit să țină o conferință în București a fost însă huiduit și nu a putut să-și ție vorbirea internațională plănuită.

Foarte bine, că-i ridicol să ne vorbească oricine de internaționalism și de drepturile omului nainte de a putea fi infiltrat în toate inimile de român naționalismul curat și sfânt și nainte de a fi asigurate în țara noastră în prima linie drepturile Românilor la o viață fericită! Cine este de altă părere, este dușmanul neamului.

*

Se zice că jidanii jură falz fiindcă pun mâna pe Toră (Talmund) care anume îi învață cum să lucreze la nimicirea creștinilor. Prietenul nostru din Rosa-Cernăuți le dă un sfat bun tuturor acelor creștini, cari știu că jidanul jură fals să ceară, să jure *„More Judaico"* și apoi să-l vezi cum vânătește, își schimbă fața își freacă mânile, dă din picioare.

Noi zicem că ar fi datorința judecătorilor să pretindă lucrul acesta dela ei. Poate atunci ar mai vedea omul și câte un jidan printre robii creștini!

*

CROITORIE. D-l Teodor Cristea care a avut ani de-arândul atelier renumit de croitorie în centrul orașului Budapesta în str. Váczi, și-a deschis acum atelier în strada Eminescu Nr. 30 în palatul Ortutay. Este datorința tuturor românilor de bine să-și procure haine în acest atelier unde vor fi serviți după cele mai noui mode, cu cele mai bune stofe din străinătate, pe lângă prețurile cele mai avantagioase.

*

Aviz. Cu onoare aduc la cunoștință onoratului public și autorităților bisericești, că în *ARAD, str. Românului N-rul 7*, am deschis un

Birou technic de architectură

Construesc: orice planuri de casă, școli și biserici împreună cu devizele (preliminare) lor, mai de parte execut colaționări de totfelul de lucrări de zidiri, și întreprind totfelul de lucrări technice, clădiri etc. Cu stimă:

TEODOR CIOBAN
arhitect.

*

Săteni! Aveți o datorie cetățenească să vă iubiți țara și neamul și pentru ca să puteți trăi în liniște și bună înțelegere în țara vostră, aveți nevoe de conducători harnici și drepți. Pre cum alături de hrana de toate zilele aveți nevoe și de pâine, așa alături de toate celelalte cunoștinți aveți nevoe și de o gazetă bună care să vă arate întotdeauna conducătorii buni și adevărați. Cetiți cu toții singura gazetă care împlinește acestea „Voința Poporului".

Dr. MIRON HEREȚIU
fost asistent la clinica dermato-venerică din Cluj.
Specialist în boale de piele, genito-urinare și venerico-sifilitice. Examinări microscopice, ultramicroscopice, analiza sângelui și a lichidului cefalo-rachidian, electro-therapie. Operațiuni de specialitate. Uretroscopie
CONSULT: 2—4 d. a.
ARAD, B-DUL REGINA MARIA 9.
(Palatul Neuman)

Prospect de emisiune.

Având a se înființa în județul Arad o societate anonimă cu denumirea **„Casa de Credit a Agricultorilor din județul Arad"**.

Scopul acestei societăți este de a veni în ajutorul agricultorilor din județul Arad, atât cu banii cu dobândă rezonabilă cât și înlesnind cumpărarea de unelte agricole cu prețuri convenabile.

Imprumuturi nu se pot acorda decât membrilor societății.

Capitalul societar inițial este de Lei 1.000,000 împărțit în două mii acțiuni à 500 Lei fiecare.

Acest capital se va putea spori până la 10.000,000 Lei.

Acei agricultori cari doresc a semna acțiuni la înființarea acestei societăți sunt rugați a se constitui pe comune și a da delegație unei persoane, care să se prezinte în ziua de 12 Iulie 1925 cu lista acționarilor împreună cu chitanțele de efectuarea primului vărsământ.

La semnarea acțiunilor se va depune primul vărsământ de 30% adecă Lei 150 de fiecare acțiune semnată plus Lei 25 de fiecare acțiune ca cheltueli de constituire, total Lei 175, cari se vor depune la „Banca Românească" sucursala Arad.

In ziua de 12 Iulie 1925 la orele 11 a. m. se vor întruni delegații la „Banca Națională a României" din Bulevardul Carol 38, unde se va proceda la constituirea societății și alegerea primului Consiliu de administrație, conform proiectului de statute.

COMITETUL DE INIȚIATIVĂ:

V. Nasta,
Directorul Băncei Naționale a României. Arad.

Dr. Mărcuș,
Directorul Băncei Românești Arad.

Cenzurat: Prefectura județului.

Tiparul Tipografiei Diecezane Arad. — 2755.